

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 8Sžfk/45/2017
Identifikačné číslo spisu: 4015200866
Dátum vydania rozhodnutia: 12.12.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Jaroslava Fúrová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:4015200866.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jaroslavy Fúrovej a členov senátu Mgr. Petra Melichera a JUDr. Eriky Šobichovej, v právnej veci žalobcu: Lanfer, s.r.o., so sídlom Hlavná 137/67, 956 07 Veľké Ripňany - Behynce, IČO: 36 772 283, právne zastúpený Beňo & partners advokátska kancelária, s.r.o. so sídlom Nám. Sv. Egídia 93, 058 01 Poprad, IČO: 44 250 029, proti žalovanému: Finančnému riaditeľstvu SR, Lazovná 63, 974 01 Banská Bystrica, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 824656/2015 z 10. júna 2015 a o kasačnej sťažnosti žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Nitre č. k. 11S/195/2015-163 z 25. januára 2017, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť žalobcu proti právoplatnému rozsudku Krajského súdu v Nitre č. k. 11S/195/2015-163 z 25. januára 2017 z a m i e t a .

Účastníkom právo na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Nitre (ďalej len „správny súd“) rozsudkom č. k. 11S/195/2015-163 z 25. januára 2017 podľa ust. § 190 zákona č. 162/2015 Z. z. v znení neskorších predpisov Správny súdny poriadok (ďalej len „S.s.p.“) zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania rozhodnutia žalovaného č. 824656/2015 z 10. júna 2015, ktorým žalovaný podľa ust. § 74 ods. 4 zákona č. 563/2009 Z. z. o správe daní a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „daňový poriadok“) potvrdil odvolaním napadnuté rozhodnutie Daňového úradu Nitra (ďalej len „správca dane“) č. 9414401/5/5271559/2014 z 2. decembra 2014 (ďalej len „prvostupňové rozhodnutie“ alebo „rozhodnutie správcu dane“), ktorým správca dane podľa § 68 ods. 5 daňového poriadku vyrubil žalobcovi rozdiel dane z pridanej hodnoty v sume 33.522 eur a neuznal mu uplatnený nadmerný odpočet uplatnený v podanom daňovom priznaní - 38.047,40 eur, za zdaňovacie obdobie marec 2012.

2. V odôvodnení rozsudku správny súd uviedol, že jeho úlohou bolo posúdenie správnosti postupu a

právnych záverov daňových orgánov pri rozhodovaní o vyrubení rozdielu dane z pridanej hodnoty u žalobcu za zdaňovacie obdobie marec 2012, a či daňové orgány vychádzali pri vyslovení záveru zo spoľahlivo zisteného skutkového stavu, keď konštatovali nepreukázanie uskutočnenia zdaniteľného plnenia zo strany žalobcom deklarováných dodávateľov MC GOLD, a NAROKO s.r.o., ako i oslobodenie od dane z pridanej hodnoty pri tovare, u ktorého dostatočne nepreukázal jeho dodanie odberateľovi Ro - Truck s.r.o. do iného členského štátu, pričom pre súd bol rozhodujúci stav, ktorý tu bol v čase vydania rozhodnutia a posudzoval iba otázky napadnutého postupu alebo rozhodnutia žalovaného správneho orgánu.

3. Medzi účastníkmi konania bol sporný výklad ustanovení zákona č. 222/2004 Z. z. o dani z pridanej hodnoty v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o DPH“), či žalobcovi vznikol nárok na uplatnenie práva na odpočítanie DPH za zdaňovacie obdobie marec 2012 pri ním tvrdenej dodávke tovaru (žuvačiek) od dodávateľa MC GOLD, spol. s r.o. podľa predložených faktúr, ako i dodávke pohonných hmôt a náhradných dielov od dodávateľa NAROKO s.r.o. podľa predloženej faktúry. Medzi účastníkmi bola sporná aj otázka, či žalobca v kontrolovanom zdaňovacom období splnil podmienky na oslobodenie od dane pri dodaní tovaru - žuvačky, pneumatiky, ktoré mal žalobca dodať spoločnosti Ro - Truck s.r.o. a či predložené doklady relevantným spôsobom preukazujú intrakomunitárne dodanie tovaru do iného členského štátu Európskej únie.

4. Správny súd uviedol, že správca dane vykonal rozsiahle dokazovanie a v zmysle oprávnení daných mu daňovým poriadkom preveroval všetky daňové transakcie, ktoré boli predmetom kontrolovaného zdaňovacieho obdobia, pričom bolo zistené, že spoločnosť MC GOLD spol. s r.o. je nekontaktná a nespolupracuje so správcou dane ani prostredníctvom splnomocneného zástupcu. V súvislosti s preverením v dodania tovaru - pohonných hmôt od spoločnosti NAROKO s.r.o. bolo preukázané, že predmetná spoločnosť je nekontaktná, súčasná konateľka uviedla, že jej bol odcudzený občiansky preukaz a následne zistila, že je zapísaná ako konateľka v uvedenej spoločnosti v dôsledku zneužitia jej občianskeho preukazu. Bývalý konateľ dodávateľa potvrdil dodanie tovaru, vystavenie faktúr aj zaplatenie, ale bližšie sa k spolupráci vyjadriť nevedel. Nevedel predložiť žiadne dôkazy o obchodoch so žalobcom a odvolával sa na to, že doklady odovzdal konateľke a na podrobnosti si nepamätá. Žalobca sa k dodávkam nevedel dostatočným spôsobom vyjadriť a objasniť priebeh transakcii, v súvislosti s dodávkou pohonných hmôt nepredložil doklady. Nevyjadril sa k pôvodu kupovaného tovaru, okolnostiam nakládky a vykládky, preprave tovaru a neuvádzal mená osôb vykonávajúcich prepravu, ktorí by mohli byť vypočutí ako svedkovia.

5. Správny súd uviedol, že základnou podmienkou pre uplatnenie odpočtu dane je, aby sa zdaniteľné plnenie uskutočnilo a aby boli splnené vecné a časové podmienky na odpočítanie dane v zmysle zákona o DPH, pričom ich nesplnenie nie je možné odpustiť. Správca dane vychádzal z jednoznačných a presvedčivých dôkazov, pričom dokazovaním zistený skutkový stav považoval správny súd za dostatočný a vyčerpávajúci. Odpočet DPH si žalobca uplatnil sám, preto musel byť schopný preukázať, že zdaniteľný obchod bol reálne uskutočnený tak, ako ho deklaroval v daňovom priznaní, a teda žalobcu zaťažuje dôkazné bremeno podľa § 24 ods. 1 daňového poriadku. V prejednávanej veci žalobca neunesol dôkazné bremeno, nepreukázal skutočnosti, ktoré by spochybňovali zákonnosť postupu, ako aj rozhodnutia správcu dane a žalovaného.

6. Vo vzťahu k deklarovánu intrakomunitárnemu dodaniu tovarov poukázal správny súd na odpoveď Českej daňovej správy, z ktorej vyplynulo, že spoločnosť Ro - Truck s.r.o. so sídlom v Českej republike podala za rok 2012 23. apríla 2012 riadne daňové priznanie za I. štvrtrok 2012 a následne 25. septembra 2012 dodatočné daňové priznanie za I. štvrtrok 2012, v ktorom uvedený daňový subjekt znížil nadobudnutie tovaru z iného členského štátu o preverované faktúry č. 12003 a č. 12005, pričom žalobca nepreukázal dodanie tovaru, prekročenie štátnej hranice s deklarovánu tovarom do Českej republiky, teda splnenie zákonných podmienok podľa § 43 ods. 1, ods. 5 zákona o DPH. Konateľ žalobcu uvádzal protichodné informácie o realizácii obchodu, pričom Česka daňová správa nepotvrdila príjem tovaru, jeho zaevidovanie, zaplatenie daňovým subjektom. Žalobca sa k okolnostiam dodania tovaru nevedel konkrétne vyjadriť, prípadne si nespomínal. Z dokladov nebolo zrejmé, kto vykonal

prepravu tovaru do Českej republiky a prepravu žalobca nepreukázal relevantnými dokladmi. Na základe uvedených dôvodov dospel správny súd k názoru, že žalobca nepreukázal vecné plnenia podľa predložených faktúr v prospech spoločnosti Ro - Truck s.r.o.. Na základe tohto dôvodu žalobcovi nevzniklo právo na ním uplatnené oslobodenie od dane z pridanej hodnoty. V uvedenom kontexte poukázal správny súd na právny názor vyjadrený v rozsudku Najvyššieho súdu SR č. k. 8Sžfk/5/2010 z 9. decembra 2010, podľa ktorého daňový subjekt, ktorý si uplatnil oslobodenie od DPH pri deklarovaných dodávkach tovaru bol povinný preukázať, že tovar skutočne fyzicky opustil územie Slovenskej republiky a bol dodaný ním deklarovanému nadobúdateľovi v inom členskom štáte, na ktorého prešlo právo nakladať s tovarom ako jeho vlastník.

7. Správny súd poukázal na rozsudok Súdneho dvora EÚ vo veci C - 146/05 „Albert Collé“, ako aj rozsudok vo veci C - 409/04 vo veci „Teleos plc.“, v zmysle ktorých k uplatneniu oslobodenia dodávky od dane dôjde len vtedy, keď právo nakladať s tovarom ako vlastník prejde na nadobúdateľa a keď dodávateľ preukáže, že tento tovar bol odoslaný alebo prepravený do iného členského štátu a že v dôsledku tohto vývozu alebo tejto prepravy fyzicky opustil územie členského štátu dodania. Uvedený záver je odzrkadlený aj v judikatúre Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (napr. sp. zn. 8Sžf/6-7/2014). Keďže pri nadobúdaní tovaru v rámci Európskej únie nie je pohyb tovaru cez hranice jednotlivých štátov monitorovaný, je zásadne vecou žalobcu s kým uzatvára obchodné kontrakty a v prípade, ak si uplatňuje oslobodenie pod DPH, musí viesť nespochybniteľnými dôkazmi preukázať, že tovar bol skutočne dodaný, vyvezený, a že deklarovaný odberateľ skutočne nadobudol právo s týmto tovarom nakladať. Dôkazná povinnosť teda spočíva jednoznačne na daňovom subjekte, ktorému daňové orgány poskytli dostatok priestoru, aby svoje tvrdenia o dodaní a vývoze tovaru do iného členského štátu preukázal, čo žalobca neurobil.

8. Správny súd sa vysporiadal aj s vyhodnotením vzťahu medzi prejednávaným prípadom a rozsudkami Súdneho dvora Európskej únie (napr. rozsudkom vo veci C-273/11), na ktoré poukázal žalobca a vyslovil záver, že je úlohou členského štátu ustanoviť rozsah dôkazných prostriedkov na preukázanie realizácie zdaniteľného obchodu, čo slovenský zákonodarca vykonal prostredníctvom § 43 ods. 5 zákona o DPH. K uvedenému správny súd poznamenal, že v zdaňovacom období marec 2012 si žalobca uplatnil oslobodenie od DPH pri dodávke tovaru do iného členského štátu, pričom nadobúdateľ nepotvrdil dovoz tovaru a žalobca nevedel preukázať reálne nadobudnutie tovaru, ktorý mal byť predmetom jeho dodania do Českej republiky.

9. Vo vzťahu k námietkam žalobcu týkajúcim sa procesných pochybení správcu dane správny súd uviedol, že ďalšie námietky procesného charakteru nemajú podľa jeho názoru žiaden vplyv na zákonnosť rozhodnutia správcu dane a žalovaného. Na námietku, že žalobcovi nebolo umožnené klásť svedkom otázky uviedol, že o toto právo sa pripravil sám žalobca, ktorý bol vždy upovedomený o tom, že budú vykonané výsluchy svedkov na pojednávaniach, na ktorých sa nezúčastnil.

10. Správny súd vyhodnotil rozhodnutie žalovaného ako zákonné, vychádzajúce z dostatočne zisteného skutkového stavu a zodpovedajúce zásadám logického myslenia.

11. O trovách konania rozhodol tak, že úspešnému žalovanému nepriznal právo na ich náhradu s poukazom na ustanovenie § 168 S.s.p..

12. Proti rozsudku krajského súdu podal v zákonnej lehote žalobca (sťažovateľ) kasačnú sťažnosť podľa § 440 ods. 1 písm. g/ Správneho súdneho poriadku, v ktorej uviedol, že napadnutý rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

13. V kasačnej sťažnosti sťažovateľ uviedol, že rozhodnutie krajského súdu je založené na nesprávnom posúdení veci - rozloženie dôkazného bremena, keď ho súd v celom rozsahu určil žalobcovi. Podľa sťažovateľa nie je možné niesť zodpovednosť za skutočnosti, ktoré sa týkajú iného daňového subjektu ako žalobcu a za ktoré zodpovedá iný daňový subjekt, dodávateľ žalobcu. Uviedol, že judikatúra sa zhoduje v tom, že nie je v rozpore s právom spoločenstva požadovať, aby dodávateľ prijal všetky

opatrenia, ktoré od neho možno rozumne požadovať, aby sa uistil, že plnenie, ktoré uskutoční nebude viesť k jeho účasti na daňovom podvode, avšak v danom prípade prijal všetky opatrenia, ktoré od neho bolo rozumné požadovať. Sťažovateľ poukázal na to, že je subjektom súkromného práva a nemá žiadne legálne nástroje, na rozdiel od príslušného správneho orgánu, na sledovanie výrobných a obstarávacích procesov svojich dodávateľov. Skutočnosť, či žalobca vedel alebo mohol vedieť, že sa prijatím plnenia bude podieľať na plnení, ktoré je spojené s daňovým únikom je dôkazným bremenom správcu dane. Uviedol, že je nesporné, že dodávatelia boli v čase dodania plnenia osobami registrovanými ako platitelia DPH v rozhodnom čase plnenia, v tom čase so správcom dane komunikovali, na čo mal žalovaný prihliadať pri hodnotení dôkazov.

14. Sťažovateľ ďalej poukázal na judikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (3Sžf/1/2011, 3Sžf/19/2010, 6Sžf/10/201, 6Sžf/81/2013, 8Sžf/5/2010, 8Sžf/81/2013, 3Sžf/8/2014), z ktorej odvodzoval, že k vyčerpaniu vlastného dôkazného bremena daňového subjektu dôjde, ak materiálne plnenie preukáže zodpovedajúcou faktúrou a preukázanie opaku spočíva na správcovi dane. Žalobca v danom prípade nevedel ovplyvniť skutočnosti, ktorého od neho žalovaný požadoval preukázať a nie je povinný vyvracať skutočnosti, ktoré sa vymykajú jeho vplyvu. Dôkazné bremeno je limitované ustanovením § 29 ods. 8 zákona č. 511/1992 Zb.. Podľa jeho názoru, preukázanie práva na oslobodenie, respektíve odpočet dane je podmienené len existenciou faktúry a v zmysle európskej legislatívy (C-354/03 a C-355/03 a C-484/03, C-273/11, C-409/04, C-484/03, C-439/04 a C-440/04, C-285/11, C-80/11 a C-142/11) nemožno vyžadovať nič viac. Na základe uvedených skutočností má za to, že objektívne preukázal splnenie povinností, ktoré mu boli uložené v oblasti dokazovania, vyčerpal svoju dôkaznú povinnosť a žiadal, aby kasačný súd rozsudok Krajského súdu v Nitre zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

15. Žalovaný v súdom stanovenej lehote svoje právo nevyužil a ku kasačnej sťažnosti sa nevyjadril.

16. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd kasačný (§ 438 ods. 2 S.s.p.), po zistení, že kasačnú sťažnosť podal včas účastník konania zastúpený v súlade s ustanovením § 449 ods. 1 S.s.p., bez nariadenia pojednávania (§ 455 S.s.p.) preskúmal vec a dospel k záveru, že kasačná sťažnosť nie je dôvodná. Rozhodol bez nariadenia pojednávania (§ 455 S.s.p.) s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke najvyššieho súdu www.nsud.sk. Rozsudok bol verejne vyhlásený 12. decembra 2018 (§ 137 ods. 4 v spojení s § 452 ods. 1 S.s.p.).

17. Kasačný súd po oboznámení sa s rozsahom a dôvodmi kasačnej sťažnosti proti napadnutému rozsudku Krajského súdu v Nitre preskúmal rozsudok správneho súdu, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného správneho orgánu a konanie mu predchádzajúce najmä z toho pohľadu, či sa správny súd vysporiadal so všetkými zásadnými námietkami uvedenými v žalobe a z takto vymedzeného rozsahu, či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného správneho orgánu.

18. Účelom daňového konania je zistenie, či si daňové subjekty splnili v súlade s príslušnými hmotnoprávnymi predpismi svoje povinnosti voči štátnemu rozpočtu. Daňový poriadok preto zakotvuje oprávnenia daňových orgánov, aby mohli zisťovať, či daňové subjekty si splnili svoje povinnosti stanovené príslušnými hmotnoprávnymi predpismi. Keďže ide o fiškálne záujmy štátu, daňový poriadok obsahuje osobitnú úpravu zisťovania preverovania základu dane alebo iných skutočností rozhodujúcich pre správne určenie dane alebo vznik daňovej povinnosti daňového subjektu.

19. V danej veci kasačný súd zistil, že v obdobných veciach už rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudkami č. k. 6Sžfk/5/2016 z 31. júla 2018, predmetom ktorého bolo zdaňovacie obdobie január 2012 a posudzovanie zdaniteľných plnení od dodávateľa NAROKO s. r. o.; č. k. 5Sžfk/22/2017 z 27. septembra 2018, predmetom ktorého bolo zdaňovacie obdobie november 2012 a posudzovanie zdaniteľných plnení od dodávateľov GARAX s.r.o., MC GOLD, spol. s r.o., FACIES, s.r.o., S.E.A. - MBM, spol. s r.o. a dodanie tovaru českému odberateľovi Stone Bohemia s.r.o.; č. k. 3Sžfk/32/2017 z

30. mája 2018, predmetom ktorého bolo zdaňovacie obdobie február 2012 a posudzovanie zdaniteľných plnení od dodávateľa NAROKO s. r. o.; č. k. 3Sžfk/33/2017 z 27. júna 2018, predmetom ktorého bolo zdaňovacie obdobie január 2012 a posudzovanie zdaniteľných plnení od dodávateľov GARAX s.r.o. a NAROKO s. r. o.; č. k. 3Sžfk/13/2018 z 27. júna 2018, predmetom ktorého bolo zdaňovacie obdobie september 2012 a posudzovanie zdaniteľných plnení od dodávateľa LK IMPOEXPO, s.r.o.; č. k. 3Sžfk/14/2018 z 27. septembra 2018, predmetom ktorého bolo zdaňovacie obdobie jún 2012 a posudzovanie zdaniteľných plnení od dodávateľov GARAX s.r.o., MC GOLD, spol. s r.o. a dodanie tovaru českému odberateľovi Stone Bohemia s.r.o.; a č. k. 3Sžfk/16/2018 z 27. septembra 2018, predmetom ktorého bolo zdaňovacie obdobie júl 2012 a posudzovanie zdaniteľných plnení od dodávateľov GARAX s.r.o., NAROKO s. r. o., MC GOLD, spol. s r.o. a dodanie tovaru českému odberateľovi Stone Bohemia s.r.o.. Súčasne kasačný súd zistil, že Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodoval vo veciach V. R. (konateľa sťažovateľa) ako fyzickej osoby - podnikateľa, podnikajúceho pod obchodným menom V. R. s miestom podnikania Hlavná 137/67, 956 07 Veľké Ripňany, IČO: 33 128 472 (ktorý ukončil podnikateľskú činnosť vo všetkých predmetoch podnikania uvedených na dokladoch o živnostenskom oprávnení k 30. septembru 2017), rozsudkami č. k. 4Sžfk/1/2017 zo 6. februára 2017; č. k. 5Sžfk/3/2017 z 25. októbra 2018; č. k. 5Sžfk/45/2017 z 31. mája 2018; č. k. 4Sžfk/62/2017 z 5. novembra 2017; a č. k. 3Sžfk/15/2018 z 27. septembra 2018, predmetom ktorých bolo posudzovanie zdaniteľných plnení od dodávateľov GARAX s. r. o., PRODUTHERM s. r. o., MC GOLD spol. s r. o., S.E.A. - MBM, spol. s r.o. a dodanie tovaru českým odberateľom Stone Bohemia s.r.o. a Ro - Truck, s.r.o..

20. Podľa § 464 ods. 1 S.s.p., ak kasačný súd rozhoduje o kasačnej sťažnosti v obdobnej veci, ktorá už bola predmetom konania pred kasačným súdom, môže v odôvodnení svojho rozhodnutia poukázať už len na obdobné rozhodnutie, ktorého prevzatú časť v odôvodnení uvedie.

21. Podľa § 464 ods. 2 S.s.p., ak kasačný súd rozhoduje o kasačnej sťažnosti v obdobnej veci, ktorá už bola aspoň v piatich prípadoch predmetom konania pred kasačným súdom na základe skoršej kasačnej sťažnosti podanej tým istým sťažovateľom, môže v odôvodnení svojho rozhodnutia poukázať už len na svoje skoršie rozhodnutia, a ak sa v celom rozsahu stotožňuje s ich odôvodnením, ďalšie dôvody už nemusí uvádzať.

22. Vo vzťahu k nesprávnemu právnemu posúdeniu dôkazného bremena žalobcu správnym súdom čo do uskutočnenia zdaniteľného plnenia zo strany žalobcom deklarovaných dodávateľov MC GOLD, a NAROKO s.r.o. kasačný súd uvádza, že predmetom konania je totožný skutkový a právny stav, ktorý bol predmetom konaní a rozhodnutí kasačného súdu č. k. 6Sžfk/5/2016 z 31. júla 2018; č. k. 5Sžfk/22/2017 z 27. septembra 2018; č. k. 3Sžfk/32/2017 z 30. mája 2018; č. k. 3Sžfk/33/2017 z 27. júna 2018; č. k. 3Sžfk/14/2018 z 27. septembra 2018; a č. k. 3Sžfk/16/2018 z 27. septembra 2018. Kasačný súd sa s odôvodneniami týchto rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach, v celom rozsahu stotožňuje a v zmysle ust. § 464 ods. 2 S.s.p. poukazuje na ne.

23. Dodávateľ žalobcu, spoločnosť MC GOLD s.r.o. je nekontaktná, na adrese svojho sídla zásielky nepreberá, konateľ bol opakovanne nezastihnuteľný na adrese sídla. Bývalí konatelia spoločnosti uviedli, že obchody realizovala spoločnosť prostredníctvom splnomocneného zástupcu W. M.. Doklady boli odovzdané novému konateľovi, k faktúram sa nevedeli vyjadriť, pretože činnosť realizoval splnomocnený zástupca. Výsluchom splnomocneného zástupcu W. M. bolo zistené, že tento bol poverený len na vykonávanie obchodnej činnosti s bravčovým mäsom a kurčatami z Poľska. V iných prípadoch ako splnomocnený zástupca nevystupoval. Spoločnosť zamestnancov nemala a účtovníctvo viedla externe živnostníčka V. V.. Súčasným konateľom je občan Bulharskej republiky. Bolo teda zistené, že sa jedná o obchodníka bez dokladov.

24. Dodávateľ žalobcu, spoločnosť NAROKO, s.r.o., Trenčín, je nekontaktná, k zápisu novej konateľky Ing. Q. V. došlo na základe odcudzenia jej občianskeho preukazu, o čom boli predložené doklady. Bývalý konateľ C. K. uviedol, že všetky doklady odovzdal novej konateľke. Potvrdil vyhotovenie faktúr, avšak k dodávkam sa nevedel bližšie vyjadriť. Nepamätal si svojich dodávateľov a nešpecifikoval

podrobnosti o prevzatí a dodávke tovarov. Spoločnosť nemala oprávnenie na obchodovanie s pohonnými látkami.

25. Vo vzťahu k oslobodeniu dodávky tovaru odberateľovi, Ro - Truck, s.r.o. je potrebné uviesť, že žalobca nepreukázal splnenie podmienky stanovenej zákonom na oslobodenie dodávky od DPH. Podmienky oslobodenia od dane platiteľ musí okrem faktúry preukázať aj dokladom o odoslaní tovaru, ak je preprava zabezpečená dodávateľom alebo odberateľom prostredníctvom poštového podniku, kópiou dokladu o preprave tovaru, v ktorom je potvrdené prevzatie tovaru v inom členskom štáte, príp. iným dokladom, ak je preprava zabezpečená dodávateľom alebo odberateľom osobou inou ako poštovým podnikom, potvrdením o prijatí tovaru odberateľom, príp. poverenou osobou, s presne vymedzeným obsahom, ak prepravu vykoná dodávateľ alebo odberateľ.

26. Kasačný súd poukazuje na okolnosť, že okrem vystavených faktúr nevedel sťažovateľ žiadnym iným spôsobom preukázať reálny základ pre ich vystavenie. Správca dane v priebehu daňovej kontroly preveroval uskutočnenie zdaniteľných plnení nielen z formálnej stránky, ale preveroval tiež, či boli zdaniteľné obchody reálne uskutočnené, a to preverovaním vykonávaným v dodávateľských spoločnostiach.

27. Základným princípom výberu dane z pridanej hodnoty ako všeobecnej nepriamej dane je, že podnikateľ musí byť plne zbavený ťarchy DPH zaplatenej v cene prijatých tovarov a služieb určených na uskutočnenie zdaniteľných obchodov podliehajúcich DPH. V danom prípade na základe uvedených dôvodov nebolo bez pochyb preukázané, že žalobca zaplatil DPH z reálne prijatého plnenia od platiteľa DPH, teda že bol uvedený základný princíp dodržaný.

28. Záver, ktorý správca dane zo zistených skutkových okolností urobil a žalovaný ustálil, zodpovedá zásadám logického myslenia a správneho uváženia a je v súlade aj s hmotnoprávnymi ustanoveniami zákona o DPH. Z vykonaného dokazovania je zrejmé, že žalobcom predloženým daňovým dokladom, predovšetkým vo svetle kontrolných zistení v rámci konkrétneho obchodného kontraktu absentuje bez pochybností preukázané dodanie, čo oprávnene vzbudzuje dosiaľ neodstránené pochybnosti o uskutočnení deklarovaných zdaniteľných plnení, na základe ktorých si žalobca uplatnil právo na odpočet, ako i o vierohodnosti účtovnej evidencie žalobcu (viď. aj rozsudok Najvyššieho súdu SR č. k. 5Sžfk/45/2017 z 31. mája 2018). Osobitne nedôveryhodným, vo svetle absencie dokumentácie, resp. iných podkladov, ktorými by bolo možné preukázať realnosť vykonanej obchodnej transakcie, sa javí personálne prepojenie sťažovateľa a obchodnej spoločnosti Ro - Truck, s.r.o..

29. Skutočnosť, ktorú sťažovateľ namietal v podanej kasačnej sťažnosti, že krajský súd sa napadnutým rozhodnutím odchýlil od ustálenej rozhodovacej praxe, pričom poukázal na judikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, kasačný súd vyhodnotil ako nedôvodnú, pretože napadnutý rozsudok správneho súdu nie je v rozpore s rozhodnutiami uvedenými sťažovateľom v kasačnej sťažnosti. Závery vyjadrené v uvedených rozhodnutiach vychádzali z iných skutkových zistení, týkali sa iných subjektov, jednalo sa o dodávky tovaru preukázateľne dodaného platiteľom DPH a nie je možné ich aplikovať na daný prípad. Skutočnosť, že sťažovateľ sa nestotožnil s právnym názorom správneho súdu nemožno považovať za nesprávne právne posúdenie veci.

30. Záverom Najvyšší súd Slovenskej republiky konštatuje, že spoločným znakom všetkých žalobcom deklarovaných transakcií je, že ich realizáciu žalobca ako i vypočutí svedkovia (bývalí konatelia dodávateľov) nevedeli preukázať inak, ako vystavenými faktúrami a vlastnými vyjadreniami. Ani jeden z obchodných partnerov žalobcu nevedel predložiť žiaden doklad svedčiaci o pôvode tovaru, jeho preprave z dôvodu, že došlo k výmene konateľov, ktorí sú nekontaktní, resp. sú občanmi iného štátu, ktorých sa nedalo presne (okrem mena) identifikovať a skontaktovať, prípadne sa stali konateľom na základe odcudzenia občianskeho preukazu. Uvedené, spoločné znaky sú dostatočným dôvodom na spochybnenie dôveryhodnosti a poctivosti podnikateľskej činnosti subjektov zapojených do skúmaného obchodného reťazca.

31. Vychádzajúc z uvedeného a s ohľadom na to, že vznesené kasačné námietky neboli spôsobilé na zmenu, alebo zrušenie napadnutého rozsudku, kasačný súd kasačnú sťažnosť žalobkyne ako nedôvodnú zamietol podľa § 461 S.s.p..

32. O trovách kasačného konania rozhodol kasačný súd podľa § 467 ods. 1 S.s.p. a contrario k §§ 167 ods. 1 a 168 S.s.p., tak že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov kasačného konania, pretože žalobca nebol v kasačnom konaní úspešný a v prípade žalovaného nedošlo k naplneniu predpokladu obsiahnutého v ust. § 168 S.s.p..

33. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky ako kasačný súd v pomere hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 k § 463 S.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu opravný prostriedok nie je prípustný.